

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2009

Πρὸς
τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν Πιστὸ Λαὸ
ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί

Στὴν ἀνατολὴ τοῦ Νέου σωτηρίου Ἑτους 2009 μαζί με τις ἐόρτιες εὐχὲς γιὰ υἡγεία, εὐτυχία, προκοπὴ καὶ κάθε καλό, ἐπιβάλλεται νὰ ἀκούσουμε μὲ προσοχὴ τὶς θεῖες φωνὲς ποὺ μᾶς θυμίζουν τὶς αἰώνιες ἀλήθειες τῆς πνευματικῆς ζωῆς μας, ποὺ μᾶς ἐλευθερώνουν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τῶν ματαίων ἐπιγείων καὶ προσκαίρων ἐγκοσμίων καὶ διανοίγουν λυτρωτικὰ τοὺς ὀρίζοντες τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας στὰ αἰώνια καὶ ἄφθαρτα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

1. Ὁ σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος Κύριός μας

Ἀπέναντι στὸν ἀσταθῆ καὶ συνεχῶς μεταβαλλόμενο κόσμο ποὺ ζοῦμε, ὁ Κύριος μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι Αὐτὸς παραμένει σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος στὰ πάντα.

«Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας καὶ δὲν ἔχω μεταβληθεῖ στὸ ἐλάχιστο»¹
Αὐτὸς εἶναι τὸ σταθερὸ σημεῖο ἀναφορᾶς τῆς ζωῆς μας κατὰ τὴν ἀποστολικὴ διακήρυξη.

«Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἴδιος χθὲς, σήμερα καὶ γιὰ πάντα»².

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι σταθερός:

α'. Στὶς ἀρχές Του, ὅπως διεκήρυξε μὲ αὐθεντία:

1. «Εγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι» (Μαλαχίου γ' 6).

2. «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (πρὸς Ἑβραίους ιγ' 8).

«Σᾶς βεβαιώνω πὼς ὅσο ὑπάρχει ὁ κόσμος, ἕως τῇ συντέλειά του, δὲν θὰ πάψει νὰ ἰσχύει οὔτε ἓνα γιῶτα ἢ μία ὀξεῖα ἀπὸ τὸν νόμο»³.

β'. Στὴν ἀγάπη Του γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχει σκοπὸ τὴν σωτηρία τους.

«Ὁ Ὅποῖος θέλει νὰ σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ γνωρίσουν σὲ βάθος τὴν ἀλήθεια»⁴.

γ'. Στὴν εὐνοϊκὴ μεσιτεία Του στὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα γιὰ μᾶς.

«Ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ παραμένει αἰώνιος... μπορεῖ νὰ σώζει γιὰ πάντα ὅσους πλησιάζουν μέσῳ αὐτοῦ τὸν Θεό... καὶ νὰ μεσιτεύει γι' αὐτούς»⁵.

δ'. Στὴν ἀπολυτρωτικὴ θυσία Του γιὰ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ τὴν ἀποκατάστασή μας στὸν αἰώνιο πνευματικὸ κόσμο.

«Μὲ μία μόνο προσφορὰ ὁδήγησε στὴν τελειότητα γιὰ πάντα αὐτοὺς ποὺ ἐξαγνίστηκαν μὲ τὸ αἷμα Του» «εἶναι φανερὸ πὼς ὅπου ὑπάρχει συγχώρησι ἁμαρτιῶν δὲν χρειάζεται θυσία γι' αὐτές»⁶.

ε'. Σὲ ὅλες τὶς σωτήριες ἀποφάσεις Του.

«Θὰ κάνω ὅ,τι ἀπεφάσισα: καὶ ποιὸς θὰ ματαιώσῃ αὐτό;»⁷

στ'. Στὴν κλήση Του γιὰ νὰ σωθοῦμε καὶ στίς πλούσιες δωρεές Του.

«Γιατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἀνακαλεῖ τὶς δωρεές Του οὔτε τὴν κλήση Του»⁸.

2. Ὁ Κύριος εἶναι τὸ ἀκλόνητο στήριγμα τῆς ζωῆς μας

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπογοητεύεται ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἐμπιστεύτηκε καὶ στήριξε τὶς ἐλπίδες τῆς ζωῆς του ἢ ἀδικεῖται ἢ διώκεται, ὁ Κύριος τοῦ ὑποδεικνύει νὰ μὴν ἀπελπίζεται, ἀλλὰ νὰ στηρίζεται σ' Αὐτὸν οἰκοδομώντας τὴν ζωὴ του ἐπὶ τὴν ἀσάλευτο πέτρα, ὥστε ὅταν κατεβεῖ ἡ βροχὴ καὶ ἔλθουν

3. «Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται» (Ματθαίου ε' 18).

4. «Ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Πρὸς Τιμόθεον Α' β' 4).

5. «Ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα... ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ.. καὶ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν» (πρὸς Ἑβραίους ζ' 24-25).

6. «Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους». «Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας» (πρὸς Ἑβραίους ι' 14, 18).

7. «Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;» (Ἡσαΐου μγ' 13).

8. «Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ Θεοῦ» (πρὸς Ρωμαίους ια' 29).

οί ποταμοί καὶ πνεύσουν οἱ ἄνεμοι νὰ μὴ καταποντισθεῖ, διότι «ἔχει θεμελιωθεῖ πάνω στὸν βράχο»⁹ «καὶ αὐτὸς ὁ βράχος εἶναι ὁ Χριστός»¹⁰.

Μὲ ἐμπιστοσύνη ὁ πιστὸς ἀπευθύνεται στὸν Κύριο ζητώντας τὴν σωτηρία του:

«Σὲ σένα, Κύριε, ὕψωσα τὴν ψυχὴ μου, τὸν Θεό μου. Σὲ σένα στήριξα τὴν πεποίθησί μου. Μὴ μὲ ἀφήσεις ποτὲ νὰ ντροπιαστῶ»¹¹.

Ἡ πεποίθηση, ὅτι ὁ Κύριος μας εἶναι ὁ σοφὸς κυβερνήτης τῆς ζωῆς μας, διαλύει τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν ἀνασφάλεια ποὺ δημιουργοῦν οἱ ἀνθρώπινες ἀποτυχίες.

Ὁ Θεός «ποὺ ἔκανες ὅσα ὑπῆρχαν καὶ πρὶν ὑπάρξει χρόνος καὶ ὅσα συνέβηκαν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὰ ἐπόμενα καὶ τὰ σημερινά. Σὺ ἔχεις σκεφθεῖ ἐπίσης καὶ ἔχεις σχεδιάσει καὶ ὅσα θὰ γίνουν στὸ μέλλον. Ὅλα, ὅσα σκέφθηκες Σὺ ἔγιναν καὶ πραγματοποιοῦνται»¹², διέταξες, δηλαδὴ τακτοποίησες «ὅλα μὲ μέτρο καὶ ὑπολογισμό καὶ μὲ ζύγισμα»¹³.

Ἀπὸ αὐτὰ ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ἱστορία δὲν ἐκτυλίσσεται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους ἐνὸς τυφλοῦ πεπρωμένου. Ἡ Ἐκκλησία δὲν δέχεται τὴν μηχανιστικὴ ἐρμηνεία τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς.

3. Ὁ χρόνος ἐξυπηρετεῖ τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ

Ἀντίθετα στὴν ἀντίληψη, ὅτι τὰ πάντα ἐξελίσσονται στὴν τύχη ἢ ἀγία Γραφὴ διδάσκει ὅτι ὁ κόσμος καὶ ἡ ἱστορία πορεύονται πρὸς ἓνα σκοπὸ κατὰ τὸ ἅγιο καὶ τέλειο θέλημα τοῦ Κυρίου. Αὐτὸ τὸ θεῖο σκοπὸ προσδιόρισε ὁ ἀπόστολος Παῦλος «ἔτσι ὁ Θεὸς θὰ βασιλέψει πλήρως πάνω σὲ ὅλα»¹⁴.

Αὐτὸς ὁ σκοπὸς ἀποτελεῖ τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ «δηλαδὴ νὰ ἐνώσει ὅλα, οὐράνια καὶ ἐπίγεια, στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ»¹⁵.

9. «Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν» (Ματθαίου ζ' 25).

10. «Ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός» (πρὸς Κορινθίους Α' ι' 4).

11. «Πρὸς σε, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεός μου. ἐπὶ σοὶ πέποιθα: μὴ καταίσχυνθείην» (Ψαλμὸς κδ' (κε') 24, 1-2).

12. «Ὁς ἐποίησε τὰ πρότερα ἐκείνων καὶ ἐκεῖνα καὶ τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενεόηθη καὶ ἐγενήθησαν ἅ ἐνενοήθη» (Ἰουδιθ θ' 5).

13. «Πάντα μέτρω καὶ ἀριθμῶ καὶ σταθμῶ» (Σοφία Σολομώντος ια' 20).

14. «Ἴνα ἦ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν» (πρὸς Κορινθίους Α' ιε' 28).

15. «Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ» (πρὸς Ἐφεσίους α' 10).

Ἡ ἀνακεφαλαίωση αὐτὴ ἐνεργεῖται στὸν χρόνο καὶ συνιστᾷ τὴν προσφερομένη ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ σωτηρία καὶ ἀπολύτρωση ἀπὸ τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο. Ἡ συμμετοχὴ μας στὴν αἰώνια ζωὴ νοσηματοδοτεῖ τὸν χρόνο τῆς παρούσης ζωῆς μας, γίνεται γιὰ μᾶς τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ὁ καιρὸς τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εὐλογα τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἐμεῖς ἀνήκουμε στὴν ἐνωμένη μὲ τὸν Χριστὸ ἀνθρωπότητα.

4. Ἡ ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τῆς παρούσης ζωῆς μας

Ἡ χρυσὴ γλώσσα τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἅγιος πατέρας μας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μιὰ πρωτοχρονιά συμβούλευε τοὺς πιστοὺς στὴν ἐποχὴ του καὶ μᾶς σήμερα νὰ δίνουν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ στὴν ζωὴ τους μὲ τὰ ἑξῆς:

«Αὐτὰ νὰ συλλογίζεσαι μὲ ἀφορμὴ τὶς νουμηνίες, αὐτὰ νὰ ἐνθυμῆσαι σὲ κάθε ἀλλαγὴ τῶν ἐτῶν: ἃς σκεπτόμαστε τὴν μέλλουσα κρίση, μήπως πεῖ κάποιος καὶ σὲ μᾶς αὐτὸ ποὺ ἐλέχθηκε ἀπὸ τὸν προφήτη στοὺς Ἰουδαίους: “τελείωσαν οἱ ἡμέρες τους στὴν ματαιότητα καὶ τὰ ἔτη τους αἰφνιδίως”»¹⁶.

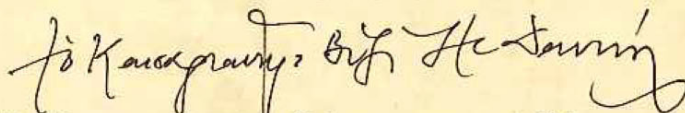
Εὐχομαι πατρικὰ νὰ διανύσουμε τὶς ἡμέρες τοῦ Νέου Ἑτους 2009 μὲ ἐμπιστοσύνη στὸν ἀληθινὸ καὶ ζωντανὸ Κύριο Λυτρωτὴ καὶ Σωτήρα μας κατὰ τὴν εὐχή

«Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα Φιλάνθρωπε».

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΚΑΙ ΘΕΟ ΜΑΣ

Μὲ ἐόρτιες εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

16. «Ταῦτα ἀπὸ νουμηνίας φιλοσόφει, ταῦτα ἀπὸ τῆς περιόδου τῶν ἐνιαυτῶν ἀναμνησκου: τῆς μελλούσης ἡμέρας ἀναλογιζώμεθα, μή ποτε καὶ πρὸς ἡμᾶς εἴπῃ τις ἐκεῖνο, τὸ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους εἰρημένον τῷ προφῆτῃ: «Ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς» (Λόγος ταῖς Καλάνδαις Ε.Π.Ε. τ. 31 σελ. 474 § 3).